Kállai Katalin

A lény

egy új festményre

Nem létező teste
3D tapintható
olajos szőrén grafit

Lélegzete fölborzolja
a szoba levegőjét
vizelete a kép mögé folyik

Én nem én vagyok
idealizált másik
szép mert csúnya

Végtelen kapcsolat
szakítja át a vásznat
már így marad

Ő (pont ő)
a síkból kiemelkedve
réved a régi kertre

Át dús fenyőn
idei nyarakon
túl világokon

Ahol embernyi lelkek
állati testben teszik
jelenné a jelent

Onnan néz vissza
mintha a tükörben
látja újra együtt